

Een theaterstuk: Vanuit Leila en Majnun's liefdesverhaal, de vluchtelingproblematiek bekijken

29/10/2018

In tegenstelling tot het verhaal van Leila en Majnun, eindigt dit stuk met zegeviering van de liefde. De liefde wint. In het liefdesverhaal van Leila en Majnun overwinnen ze de vijandigheid, aanvallen en omkoperij. Op een andere manier het racisme kijken, en waar de groei van de haat tegen buitenlanders in Europa stijgt, wint in dit stuk de hoop om samen te leven.

Arzu Demir / Brussel

Hoewel het liefdesverhaal van Leila en Majnun in de Arabische-, Marokkaans-, Pakistaanse en in de Turkse literatuur in verschillende varianten is verteld, staat altijd de liefde centraal. Zoals jullie weten het is een liefdesmythe/verhaal. Maar om deze liefdesmythe, in een Belgisch theaterstuk te zien, waarvan het hoofdthema vluchtelingenproblematiek is, was behoorlijk interessant.

Degene die dit stuk op de planken heeft neergezet is Poppe Boonstra.

Boonstra is vanaf 1998 de regisseur van het vzw Collectief Theater Hart.

Voor het stuk Leila en Majnun waren op het podium, onder andere Marokkaanse, Turkse, Vlaamse, Congolese en Afghaanse theaterspelers, 8 internationale spelers aanwezig.

Het stuk was veel talig en het stuk werd meer door lichaamstaal, muziek en dans gedomineerd dan geschreven tekst.

LIEFDE WINT

Het stuk opent met een reis. Waar in het liefdesverhaal van Leila en Majnun, het stuk begint, met dat ze verliefd op elkaar worden, start dit stuk over de reis van de vluchtelingen. Die verbonden is met zoveel risico's, maar waar de hoop en optimisme heerst, een reis waarvan je niet weet hoe die zal lopen. Een reis die de hoop kan geven van terugkeer of een reis met een dodelijke afloop.

Met het starten van de vluchteling, start ook het verhaal van Leila en Majnun. In dit verhaal waar liefde overheerst, een symbool van vrede, van saamhorigheid, en broederschap.

In tegenstelling tot het verhaal van Leila en Majnun, eindigt dit stuk met zegeviering van de liefde. De liefde wint. In het liefdesverhaal van Leila en Majnun overwinnen ze de vijandigheid, aanvallen en omkoperij. Op een andere manier het racisme kijken, en waar de groei van de haat tegen buitenlanders in Europa stijgt, wint in dit stuk de hoop om samen te leven.

In de finale dansen de spelers en bezoekers samen op Afrikaanse ritmes.

TEGEN HET RACISME IS HET NODIG OM JE STEM TE LATEN HOREN

Regisseur en scenarioschrijver Poppe Boonstra, een succesvolle schrijver die in de afgelopen 20 jaar, de vluchtelingenproblematiek in zijn theaterstukken opneemt. Hij komt op deze manier op tegen de vreemdelingenhaat en neemt

hierin een positie in. Boonstra over Leila en Majnun: "De wereld kan veel meer mooier zijn, we willen dit door middel van verschillende muziek en dans vertellen. Niet alleen, we moeten samen zijn. Over de situatie van de vluchtelingen: "Ja misschien worden de vluchtelingen hier niet vermoord, maar dat betekent niet dat we ook op hen moeten lijken".

Het verhaal van Leila en Majnun is een symbool, zegt Poppe Boonstra. Tegen racisme moet iets gezegd worden. Hij zegt, hierin moet de liefde centraal/symbool staan.

Source: Arzu Demir